

Czwartek, 16 stycznia 2020 r.

P9_TA(2020)0012

Nigeria, w szczególności niedawne ataki terrorystyczne**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2020 r. w sprawie Nigerii, w szczególności niedawnych ataków terrorystycznych (2020/2503(RSP))**

(2021/C 270/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Nigerii, z których ostatnia to rezolucja z 18 stycznia 2018 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika Sekretarza Generalnego ONZ z 24 grudnia 2019 r. w sprawie Nigerii,
- uwzględniając sprawozdanie specjalnego wysłannika ds. propagowania wolności religii i przekonań poza granicami Unii Europejskiej z 25 listopada 2019 r.,
- uwzględniając oświadczenie dotyczące wizyty w Nigerii złożone 2 września 2019 r. na zakończenie wizyty w tym kraju przez specjalną sprawozdawczynię ONZ ds. pozasądowych, doraźnych i arbitralnych egzekucji,
- uwzględniając oświadczenie prasowe Rady Bezpieczeństwa ONZ z 31 lipca 2019 r. w sprawie aktów terroryzmu w północno-wschodniej Nigerii,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel z 29 lipca 2018 r. w sprawie ataku terrorystycznego Boko Haram w Borno w północno-wschodniej Nigerii,
- uwzględniając sekcję ogólnoswiatowego raportu organizacji Human Rights Watch z 2019 r. dotyczącą Nigerii,
- uwzględniając uwagi podsumowujące Komisji Praw Człowieka z 29 sierpnia 2019 r. dotyczące Nigerii, wobec braku drugiego sprawozdania okresowego,
- uwzględniając Deklarację ONZ w sprawie eliminacji wszelkich form nietolerancji i dyskryminacji opartych na religii lub przekonaniach,
- uwzględniając Wytyczne UE w sprawie propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań z 2013 r.,
- uwzględniając przyznanie w 2005 r. Nagrody Parlamentu Europejskiego im. Sacharowa za wolność myśli obrończyni praw człowieka Hauwie Ibrahim,
- uwzględniając światowy indeks terroryzmu z 2019 r.,
- uwzględniając pismo w sprawie ograniczania działań humanitarnych w północno-wschodniej Nigerii, skierowane do wiceprzewodniczącego/wysokiego przedstawiciela oraz komisarza ds. pomocy humanitarnej i zarządzania kryzysowego przez przewodniczącego Komisji Rozwoju,
- uwzględniając konstytucję Federalnej Republiki Nigerii, a w szczególności zawarte w rozdziale IV postanowienia dotyczące ochrony wolności wyznania oraz prawa do wolności myśli, sumienia i religii,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka z 1989 r. ratyfikowaną przez Nigerię w kwietniu 1991 r.,

---

⁽¹⁾ Dz.U. C 458 z 19.12.2018, s. 43.

Czwartek, 16 stycznia 2020 r.

- uwzględniając Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW), przyjętą przez ONZ w 1979 r.,
  - uwzględniając umowę z Kotonu,
  - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,
  - uwzględniając art. 144 ust. 5 i art. 132 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że sytuacja w zakresie bezpieczeństwa w Nigerii znacznie się pogorszyła w ostatnich latach, co stwarza poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa regionalnego i międzynarodowego; mając na uwadze, że naruszenia praw człowieka i masowe zabójstwa są powszechne, zwłaszcza w północno-wschodniej części kraju; mając na uwadze, że od 2009 r. w rewolcie wznieconej przez Boko Haram w Nigerii śmierć poniosło ponad 36 000 osób;
- B. mając na uwadze, że w kraju tym trwa od 10 lat regionalny konflikt zbrojny; mając na uwadze, że brutalny ekstremizm i w szczególności działalność terrorystyczna nasilają się wraz rosnącą siłą i wpływami ugrupowań dżihadystycznych, takich jak Boko Haram i Państwo Islamskie w Afryce Zachodniej (ISWAP); mając na uwadze, że od 2009 r. Boko Haram z rosnącą regularnością przeprowadza ataki na policję i wojsko, polityków, szkoły, budynki religijne, instytucje publiczne i ludność cywilną Nigerii; mając na uwadze, że zdecydowana większość ofiar to muzułmanie;
- C. mając na uwadze, że Nigeria zajmuje trzecie miejsce – za Irakiem i Afganistanem – wśród 163 państw w światowym indeksie terroryzmu, co plasuje ją na trzeciej pozycji w wykazie państw najbardziej dotkniętych terroryzmem;
- D. mając na uwadze, że sytuację w zakresie bezpieczeństwa pogorszyła eskalacja przemocy na tle religijnym i etnicznym w niektórych częściach kraju, w tym konflikt w rolniczym regionie środkowej Nigerii (tzw. Middle Belt), gdzie rolnicy i wędrowni pasterze walczą o ziemię i zasoby wodne;
- E. mając na uwadze, że według doniesień ISWAP przetrzymuje obecnie dziesiątki zakładników, w tym przywódców chrześcijańskich, członków sił bezpieczeństwa i pracowników organizacji humanitarnych;
- F. mając na uwadze, że ludność Nigerii, najliczniejsza w Afryce, dzieli się niemal po równo na muzułmanów i chrześcijan; mając na uwadze, że w kraju tym zamieszkuje największa w regionie wspólnota chrześcijańska, licząca niemal 30 mln osób mieszkających w północnej Nigerii; mając na uwadze, że wraz z rozprzestrzenianiem się radykalnego islamu historyczna rywalizacja między w przeważającej mierze muzułmańską północą i chrześcijańskim południem dramatycznie się nasiliła;
- G. mając na uwadze, że w nagraniu wideo opublikowanym 26 grudnia 2019 r. ISWAP przyznało się do egzekucji 11 osób; mając na uwadze, że ugrupowanie to stwierdziło, iż wszystkie te osoby były chrześcijanami, a atak stanowił odwet za śmierć przywódcy IS w Syrii Abu Bakra al-Baghdadięgo;
- H. mając na uwadze, że zabójstwa te to element serii aktów terrorystycznych, obejmującej atak 24 grudnia 2019 r. na wioskę chrześcijańską w pobliżu Chibok, którego skutkiem była śmierć siedmiu mieszkańców wsi i porwanie nastoletniej dziewczynki, zabicie trzech cywilów na obrzeżach Bui 23 grudnia 2019 r., a także zabójstwo siedmiu cywilów w Nganzai 22 grudnia 2019 r.;
- I. mając na uwadze, że według Humanitarian Aid Relief Trust od 2015 r. ponad 6 000 chrześcijan zostało zamordowanych przez ugrupowania dżihadystyczne lub zginęło z powodu polityki „twoja ziemia lub twoja krew” prowadzonej przez bojowników Fulani; mając na uwadze, że w państwach szariatu chrześcijanie są stale narażeni na dyskryminację i często uznaje się ich za obywateli drugiej kategorii;
- J. mając na uwadze, że choć prezydent Muhammadu Buhari potępił zabójstwa i zaapelował, by nie tworzyć podziałów ludności z powodów wyznaniowych, ataki przeprowadzono z całkowitą bezkarnością, a sprawcy rzadko są pociągani do odpowiedzialności; mając na uwadze, że w raporcie Amnesty International wykazano umyślne zaniedbania ze strony nigeryjskich sił bezpieczeństwa w związku ze śmiertelnymi atakami na społeczności rolników;
- K. mając na uwadze, że według doniesień organizacji Human Rights Watch nigeryjskie siły zbrojne zatrzymały – często na podstawie nielicznych dowodów lub bez dowodów – ponad 3 600 dzieci, z których połowa to dziewczęta, podejrzewanych o udział w zbrojnych ugrupowaniach islamistycznych i niepaństwowych; mając na uwadze, że wielu zatrzymanych doświadczyło nadużyć, w tym przemocy seksualnej, i zmarło w areszcie w wyniku chorób, głodu, odwodnienia lub ran postrzałowych; mając na uwadze, że wojsko systematycznie odmawia wstępu do ośrodków przetrzymywania, co pozwoliłoby sprawdzić, w jakich warunkach przebywają dzieci;

Czwartek, 16 stycznia 2020 r.

- L. mając na uwadze, że sytuacja dziewcząt i kobiet w Nigerii jest szczególnie trudna z uwagi na powszechne praktyki dyskryminacyjne, ograniczony dostęp do usług zdrowotnych i edukacji, powszechne okaleczanie żeńskich narządów płciowych i małżeństwa dzieci;
- M. mając na uwadze, że Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK) orzekł, iż istnieją uzasadnione powody, by sądzić, że w rozumieniu art. 7 statutu rzymskiego organizacja Boko Haram i nigeryjskie siły bezpieczeństwa dopuściły się w Nigerii zbrodni przeciwko ludzkości, w tym morderstw i prześladowania; mając na uwadze, że w sprawozdaniu z 2019 r. na temat wstępnych badań MTK stwierdził, że pomimo szeregu kroków podjętych przez władze nigeryjskie w celu ustalenia odpowiedzialności karnej domniemyanych sprawców, działania dochodzeniowe lub prokuratorskie podjęte do tej pory wobec członków Boko Haram i nigeryjskich sił bezpieczeństwa wydają się ograniczone zarówno pod względem zakresu, jak i dogłębności;
- N. mając na uwadze, że od 2015 r. rząd jest krytykowany za to, iż nie radzi sobie z rewoltą islamistyczną w całym kraju; mając na uwadze, że wojsko i policja Nigerii stoją w obliczu licznych zagrożeń bezpieczeństwa i są najwyraźniej nadmiernie przeciążone i niezdolne do opanowania jednoczesnych kryzysów bezpieczeństwa;
- O. mając na uwadze, że od czasu utworzenia w 2015 r. wielonarodowa wspólna grupa zadaniowa wyparła ugrupowania terrorystyczne z wielu obszarów znajdujących się pod ich kontrolą, jednak region ten nadal pozostaje wysoce niestabilny; mając na uwadze, że niedawne wycofanie 1 200 żołnierzy czadyjskich, które zbiegło się z nasileniem przemocy w regionie północno-wschodnim, wywołało niepokój wśród ludności; mając na uwadze, że po wycofaniu żołnierzy setki nigeryjskich cywilów osiedlonych w okolicy uciekły w obawie przed nowymi atakami dżihadystów;
- P. mając na uwadze, że w październiku 2019 r. UE, Republika Federalna Niemiec i Wspólnota Gospodarcza Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS) rozpoczęły projekt dotyczący architektury i operacji w zakresie pokoju i bezpieczeństwa (EPSAO); mając na uwadze, że celem projektu jest wzmocnienie mechanizmów i zdolności ECOWAS do opanowania konfliktu i udzielanie wsparcia w warunkach panujących po zakończeniu konfliktu w Afryce Zachodniej;
- Q. mając na uwadze, że według Biura ONZ ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (OCHA) sytuacja w Nigerii spowodowała bezprecedensowy kryzys humanitarny i doprowadziła do przesiedlenia ponad 2 mln osób na północnym wschodzie kraju; mając na uwadze, że według Human Rights Watch większość osób wewnętrznie przesiedlonych nie może korzystać z przysługującym im podstawowych praw do pożywienia, mieszkania, edukacji, zdrowia, ochrony przed krzywdą, a także prawa do swobodnego przemieszczania się; mając na uwadze, że UE przeznaczyła 28,3 mln EUR na pomoc humanitarną w tym kraju; mając na uwadze, że obecne fundusze w niedostatecznym stopniu zaspokajają zapotrzebowanie na pomoc humanitarną;
- R. mając na uwadze, że według sekcji ogólnoswiatowego raportu organizacji Human Rights Watch z 2019 r. dotyczącej Nigerii ponad 35 000 osób wewnętrznie przesiedlonych powróciło w 2018 r. do społeczności na północnym wschodzie mimo obaw co do bezpieczeństwa i braku podstawowych artykułów pierwszej potrzeby, w tym żywienia i schronienia;
- S. mając na uwadze, że niemal połowa ludności Nigerii żyje w skrajnym ubóstwie; mając na uwadze, że według szacunków ponad 7 mln Nigeryjczyków pilnie potrzebuje pomocy ratującej życie;
- T. mając na uwadze, że tysiące Nigeryjczyków ryzykują życie na szlakach migracyjnych do UE w nadziei na bezpieczne życie w lepszych warunkach ekonomicznych i socjalnych;
- U. mając na uwadze, że w wyniku porwań i zabójstw wielu pracowników organizacji humanitarnych skurczyła się przestrzeń na działania humanitarne w tym kraju; mając na uwadze, że w 2019 r. zginęło ośmiu pracowników organizacji humanitarnych, a w sumie od 2011 r. w konflikcie straciło życie 26; mając na uwadze, że zagrożenia bezpieczeństwa często utrudniają dostarczanie pomocy i spowodowały wycofanie się wielu organizacji humanitarnych;
- V. mając ponadto na uwadze, że rząd zawiesił szereg międzynarodowych agencji pomocowych i organizacji charytatywnych, twierdząc, że zajmowały się one się praniem pieniędzy dla ugrupowań islamistycznych; mając na uwadze, że we wrześniu 2019 r. nigeryjskie siły zbrojne bez uprzedzenia zażądały zamknięcia organizacji Action Against Hunger i Mercy Corps, pozbawiając pomocy 400 000 osób;
- W. mając na uwadze, że zgodnie z art. 8 umowy z Kotonu UE prowadzi regularny dialog polityczny z Nigerią dotyczący praw człowieka i zasad demokracji, w tym na temat dyskryminacji na tle etnicznym, religijnym i rasowym;

Czwartek, 16 stycznia 2020 r.

1. ubolewa z powodu ataków terrorystycznych, do których doszło w tym kraju; ponownie wyraża zaniepokojenie przedłużającym się kryzysem w Nigerii i niestabilną sytuacją w zakresie bezpieczeństwa na północnym wschodzie kraju oraz zdecydowanie potępia powtarzające się łamanie praw człowieka oraz prawa międzynarodowego i humanitarnego, motywowane względami religijnymi i etnicznymi;
2. potępia w szczególności niedawne nasilenie przemocy wobec niektórych grup etnicznych i religijnych, w tym ataki na instytucje wyznaniowe i wiernych;
3. składa kondolencje rodzinom ofiar i solidaryzuje się z Nigeryjczykami, którzy już od ponad dziesięciu lat ponoszą konsekwencje terroryzmu szerzącego się w regionie;
4. wzywa władze Nigerii, by zagwarantowały poszanowanie praw człowieka w tym kraju oraz chroniły cywilów przed terroryzmem i przemocą; podkreśla, że działania te trzeba prowadzić przy pełnym poszanowaniu praw człowieka i zasad praworządności, zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami tego kraju;
5. uważa każdą formę eksterminacji istot ludzkich i każdą formę czystek etnicznych za barbarzyństwo i zbrodnię przeciwko ludzkości; wzywa rząd Nigerii, aby zajął się głębokimi przyczynami przemocy przez zagwarantowanie wszystkim obywatelom równych praw i przepisów o niedyskryminacji; podkreśla w związku z tym, że trzeba dalej wspierać dialog międzyreligijny i pokojowe współistnienie obywateli bez względu na wyznanie, przy udziale wszystkich zainteresowanych stron, w tym Nigeryjskiej Rady Międzywyznaniowej;
6. przypomina, że na skutki konfliktu, terroryzmu i przemocy w tym kraju najbardziej narażone są kobiety i dzieci; ubolewa, że ugrupowania terrorystyczne coraz częściej rekrutują dzieci i wykorzystują je jako dzieci-żołnierzy lub zamachowców samobójców;
7. jest głęboko zaniepokojony doniesieniami o złym traktowaniu dzieci przetrzymywanych w obiektach wojskowych; wzywa władze Nigerii, by zezwoliły ONZ na wstęp do wojskowych obiektów przetrzymywania, podpisały formalny protokół przekazania, by zapewnić szybkie przekazanie dzieci zatrzymanych przez wojsko właściwym organom ds. ochrony dzieci, i położyły kres przetrzymywaniu dzieci przez wojsko; podkreśla, że reakcję na terroryzm, a także wymiar sprawiedliwości i egzekwowanie prawa należy dostosować tak, by chronić prawa najsłabszych grup mieszkańców, w tym dzieci;
8. przypomina władzom Nigerii, że mają obowiązek chronić prawa dzieci oraz zapewnić ochronę i opiekę tym, które odczuły skutki terroryzmu lub konfliktu, w tym przez zapewnienie im dostępu do edukacji; przypomina ponadto, że edukacja i możliwości rozwoju gospodarczego to potężne narzędzia walki z radykalizacją, i wzywa partnerów międzynarodowych, by w ramach strategii antyterrorystycznej w tym regionie wspierali łatwo dostępną edukację wysokiej jakości;
9. jest głęboko zaniepokojony, że Nigeryjki wciąż padają ofiarą dyskryminacji, przemocy, wykorzystywania seksualnego i gwałtów; wzywa Nigerię do pełnego wdrożenia CEDAW; apeluje o większe wsparcie dla ofiar powszechnej przemocy seksualnej i uwarunkowanej płcią, w tym o wsparcie psychologiczne;
10. podkreśla, że walka z bezkarnością ma podstawowe znaczenie dla stabilności kraju i budowania trwałego pokoju; w związku z tym wzywa władze nigeryjskie, by niezwłocznie i z zachowaniem przejrzystości przeprowadziły rzetelne dochodzenia w celu postawienia sprawców przed sądem i pociągnięcia ich do odpowiedzialności; apeluje ponadto o poprawę potencjału i niezawisłości nigeryjskiego sądownictwa, co pomoże skutecznie wykorzystać sądy karne do zwalczania przemocy, terroryzmu i korupcji;
11. wyraża ubolewanie z powodu braku postępów w walce z Boko Haram i ISWAP oraz z powodu coraz częstszych i poważniejszych zamachów samobójczych i bezpośrednich ataków na pozycje wojskowe; przypomina, że prezydent Nigerii Muhammadu Buhari został ponownie wybrany w 2019 r., gdyż obiecywał, że pokona brutalny ekstremizm propagowany przez Boko Haram i inne ugrupowania terrorystyczne, i wzywa prezydenta do spełnienia tych obietnic;

Czwartek, 16 stycznia 2020 r.

12. popiera cele projektu dotyczącego architektury i operacji w zakresie pokoju i bezpieczeństwa, realizowanego przez UE i ECOWAS; zachęca państwa członkowskie, by zdecydowanie poparły pomoc w budowaniu zdolności i rozwiązywaniu konfliktów w Afryce Zachodniej;
  13. potwierdza swoje poparcie dla regionalnej wielonarodowej wspólnej grupy zadaniowej oraz pochwała jej wysiłki na rzecz skutecznej walki z terroryzmem i przywrócenia stabilności w regionie jeziora Czad; przypomina, że terroryzm nie zna granic, i wzywa kraje regionu, by dalej koordynowały swoje starania o bezpieczeństwo w całym regionie;
  14. zachęca do dalszego reformowania sektora bezpieczeństwa w Nigerii, by zwiększyć zdolności podmiotów krajowych i regionalnych do zwalczania terroryzmu; apeluje do Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) i państw członkowskich o dalszą unijną pomoc techniczną w tej dziedzinie;
  15. przestrzega, że nie należy wykorzystywać konfliktu między rolnikami a pasterzami do szerzenia nienawiści religijnej; wzywa rząd Nigerii do wdrożenia krajowego planu transformacji hodowli, by chronić interesy zarówno rolników, jak i pasterzy; uważa, że potrzebne są dalsze działania, np. udoskonalenie mechanizmów mediacji, rozwiązywania konfliktów, pojednania i budowania pokoju;
  16. podkreśla współzależność rozwoju, demokracji, praw człowieka, dobrych rządów i bezpieczeństwa w Nigerii; uważa, że same działania wojskowe nie wystarczą do skutecznego zwalczania terroryzmu; wzywa rząd Nigerii do opracowania całościowej strategii likwidacji pierwotnych przyczyn terroryzmu przez podejście zapobiegawcze, polegające na eliminowaniu atrakcyjności ideologii terrorystycznej, zmniejszaniu możliwości rekrutacji i radykalizacji oraz odcięciu finansowania, a także na wspieraniu i finansowaniu społecznościowych programów realizowanych przez organizacje społeczeństwa obywatelskiego;
  17. wzywa UE, Unię Afrykańską i społeczność międzynarodową, by zwiększyły wsparcie dla walki z terroryzmem w Nigerii oraz dalej udzielały pomocy politycznej i w dziedzinie bezpieczeństwa w kraju i w całym regionie;
  18. wyraża głębokie zaniepokojenie wpływem stanu bezpieczeństwa w tym kraju na skuteczność pomocy humanitarnej i rozwojowej; wzywa UE do kontynuowania działań humanitarnych i rozwojowych nie tylko w Nigerii, ale również w całym regionie; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że UE obiecała w 2019 r. przeznaczyć dodatkowe 50 mln EUR na wsparcie odbudowy i odporności w Nigerii;
  19. dostrzega presję, jaką są dla Nigerii i krajów sąsiednich przesiedlenia w regionie; apeluje o większe wsparcie i koordynację działań darczyńców na rzecz przesiedleńców w Nigerii, w tym o dodatkowe środki finansowe od społeczności międzynarodowej; przypomina, że funduszy rozwojowych nie należy przeznaczać na inne cele niż ich cel pierwotny, jakim jest eliminacja ubóstwa we wszystkich postaciach;
  20. potępia wszelkie ataki na personel lub obiekty pomocy humanitarnej oraz wzywa do działań mających zapewnić bezpieczeństwo pracownikom organizacji humanitarnych i bezpieczne otoczenie organizacjom humanitarnym, by mogły one wykonywać swoją podstawową pracę;
  21. jest głęboko zaniepokojony szybko zaostrzającą się zmianą klimatu i jej wpływem na życie i źródła utrzymania, zwłaszcza w regionie Middle Belt; powtarza, że trzeba znaleźć długoterminowe rozwiązania, by chronić zasoby naturalne i zapewnić dostęp do nich; przypomina, że walka z klimatycznym stanem zagrożenia ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia stabilności gospodarczej i pokoju w regionie;
  22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, wiceprzewodniczącemu Komisji i wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, prezydentowi i parlamentowi Nigerii, Unii Afrykańskiej, Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE i Parlamentowi Panafrykańskiemu.
-